

LA CERDANYA *sandra adam*

Les excavacions del fòrum romà de Llivia | L'any 1997 l'arqueòleg Jordi Campillo va confirmar que al sòl de Llivia hi havia restes d'edificis d'època romana. Després d'anys de treballs, enguany, l'equip d'arqueòlegs de la Universitat Autònoma de Barcelona i de l'Institut Català d'Arqueologia Clàssica han pogut afirmar que Llivia comptava amb un fòrum que tenia un temple, una basílica, una plaça central i una cúria.

La urbanització actual de l'espai en dificulta l'estudi, però en aquesta darrera campanya s'han trobat fragments de marbre pertanyents a estàtues monumentals que representaven divinitats i que probablement estaven a l'interior del temple que presidia la plaça porticada. També s'ha pogut excavar un paviment de rajoles de pissarra i marbre.

El fòrum romà de Llivia és l'únic ubicat en una vall pirinenca, i es creu que es fundà en època d'August i fou abandonat cap al segle III dC. Aquest descobriment és una peça més de la feina feta des de l'Ajuntament de Llivia, que inverteix sense aturador en el patrimoni local.

Escola Folk del Pirineu grava un disc amb Kepa Junkera | Kepa Junkera, compositor, productor i músic nascut a Bilbao el 1965, ha convidat els alumnes de l'Escola Folk del Pirineu d'Arsèguel a participar en el seu proper àlbum, que es publicarà a finals del 2017. Junkera està treballant en un disc dedicat a la cultura dels Països Catalans i, per aquest motiu i per l'alt nivell dels alumnes, el músic basc s'ha fixat en el treball de l'Escola de Música Tradicional d'Arsèguel.

Així doncs, el darrer mes de desembre s'han enregistrat les cançons i s'ha gravat un documental que s'adjuntarà en el CD. Els joves, d'entre 7 i 18 anys, han pogut aprofitar dues sessions d'assajos amb l'autor basc que compta amb vint-i-dos treballs i un Grammy Llatí al millor àlbum folk el 2004.

L'Escola Folk del Pirineu forma adults i joves de Cerdanya, Alt Urgell i el Pallars des de 1996. Els alumnes aprenen a tocar instruments tradicionals com ara l'acordió o el violí, però també s'organitzen festivals i fins i tot colònies d'estiu. La participació de quaranta dels seus alumnes en aquest projecte és el resultat de la feina ben feta.

LA GARROTXA *joan sala*

L'oblit total de l'Alta Garrotxa | Aquest territori és un PEIN amb un ens gestor, el Consorci de l'Alta Garrotxa, només existent per resoldre alguns temes burocràtics. Tothom té assumit que cal actualitzar-lo i fer-lo operatiu i homologable a escala europea. Ja es va redactar un Pla Especial de la zona entre 2008 i 2010, que mai no s'ha aprovat, i darrerament s'ha sabut que s'ajorna qualsevol decisió fins al 2018. Actualment no hi ha normatives per a res, ni per protegir la biodiversitat i el patrimoni, però tampoc per saber quines activitats es poden desenvolupar; no hi ha regles urbanístiques clares ni plans de desenvolupament per a cap tipus d'activitat. L'oblit és total. En aquests casos l'única solució és un moviment ciutadà de recollida de

signatures per reclamar un nou Pla Especial, que només tindrà algun efecte si interessa als polítics de torn.

Uns documents llargament esperats | Els descendents de Josep Berga i Boix i del seu fill Josep Berga i Boada han fet cessió de tots els fons documentals d'aquests dos artistes a l'Arxiu Comarcal de la Garrotxa. Ambdós són uns artistes significatius a tot el país, el primer com un dels iniciadors del paisatgisme català dins del moviment de pintura realista conegut com a l'Escola d'Olot. Berga i Boada va ser un artista polifacètic que va fer dibuixos, pintures, escultura, teatre i narrativa, entre d'altres activitats. Han estat un conjunt de documents guardats fins ara mateix pels seus descendents directes. De fet, han fet efectiva la cessió la vídua i els fills de Santi Plana Berga, besnét i nét dels dos artistes. En el conveni que s'ha signat entre la família i l'Ajuntament d'Olot es preveu que es publiqui una novel·la inèdita de Berga i Boix, i també part de l'obra literària inèdita de Berga i Boada, i també es preveu una exposició d'aquest darrer artista. D'aquesta manera s'ha materialitzat una aspiració que des de feia molts anys s'esperava. I és que les gestions anteriors, segurament fetes amb poca habilitat, no havien donat el resultat desitjat, tot i l'interès de la família a lliurar aquestes obres.

>> *Sadernes, a l'Alta Garrotxa. Pont de Valentí o d'en Valentí.*

AJUNTAMENT DE GIRONA, CRDI [FONS EL PUNT AVUI - RAMON ESTEBAN]